

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Komisja do Spraw Kontroli Państwowej
KOP-020-2/10

Druk nr 3870
Warszawa, 17 grudnia 2010 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja do Spraw Kontroli Państwowej wnosi projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o Państwowej
Inspekcji Pracy oraz o zmianie
niektórych innych ustaw.**

Do reprezentowania stanowiska Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Janusz Krasoń.

Z poważaniem

Przewodniczący Komisji

(-) Arkadiusz Czartoryski

USTAWA

z dnia 2010 r.

**o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy
oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹**

Art. 1.

W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. Nr 89, poz. 589, z 2008 r. Nr 237, poz. 1656, z 2009 r. Nr 6, poz. 33 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2010 r. Nr 109, poz. 708) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust.1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Głównego Inspektora Pracy, powołuje i odwołuje Marszałek Sejmu po zasięgnięciu opinii Rady Ochrony Pracy i właściwej komisji sejmowej.”;

2) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Okręgowych inspektorów pracy oraz ich zastępców powołuje i odwołuje Główny Inspektor Pracy po zasięgnięciu opinii Rady Ochrony Pracy.”;

3) w art. 10:

a) w ust. 1:

- pkt 2 uchyla się,
- w pkt 3 uchyla się lit. a,
- pkt 5 uchyla się,
- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) kontrola wyrobów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku pod względem spełniania przez nie zasadniczych lub innych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy, określonych w odrębnych przepisach;”

- pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) podejmowanie działań polegających na zapobieganiu i ograniczaniu zagrożeń w środowisku pracy, a w szczególności:

- a) badanie okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy oraz kontrola stosowania środków zapobiegających tym wypadkom,
- b) analizowanie przyczyn chorób zawodowych oraz kontrola stosowania środków zapobiegających tym chorobom,
- c) inicjowanie prac badawczych w dziedzinie przestrzegania prawa pracy, a w szczególności bezpieczeństwa i higieny pracy,
- d) inicjowanie przedsięwzięć w sprawach ochrony pracy w rolnictwie indywidualnym,

- e) udzielanie porad służących ograniczaniu zagrożeń dla życia i zdrowia pracowników, a także w zakresie przestrzegania prawa pracy,
- f) podejmowanie działań prewencyjnych i promocyjnych zmierzających do zapewnienia przestrzegania prawa pracy;”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwowa Inspekcja Pracy może podejmować działania w zakresie prowadzenia badań i pomiarów oraz analizowania zagrożeń powodowanych przez czynniki szkodliwe i uciążliwe w środowisku pracy.”;

4) w art. 11:

a) dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) nakazania wykonania badań i pomiarów czynników szkodliwych i uciążliwych w środowisku pracy w przypadku naruszenia trybu, metod, rodzaju lub częstotliwości wykonania tych badań i pomiarów lub konieczności stwierdzenia wykonywania pracy w szczególnych warunkach;”,

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) skierowania wystąpienia lub wydania polecenia, w razie stwierdzenia innych naruszeń niż wymienione w pkt 1-7, w sprawie ich usunięcia, a także wyciągnięcia konsekwencji w stosunku do osób winnych.”;

5) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Kontrolni Państwowej Inspekcji Pracy podlegają:

1) pracodawcy – a w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz kontroli legalności zatrudnienia także nie będący pracodawcami:

a) przedsiębiorcy,

b) inne jednostki organizacyjne i instytucje

– na rzecz których jest świadczona praca przez osoby fizyczne, w tym przez osoby wykonujące na własny rachunek działalność gospodarczą, bez względu na podstawę świadczenia tej pracy;

2) podmioty świadczące usługi pośrednictwa pracy, doradztwa personalnego, poradnictwa zawodowego oraz pracy tymczasowej w rozumieniu art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – w zakresie przestrzegania obowiązków, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. d i e

- zwani dalej „podmiotami kontrolowanymi”.”;

6) w art. 14 w ust. 2:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na koncie ubezpieczonego i koncie płatnika składek, o których mowa odpowiednio w art. 40 i 45 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.²), w zakresie podlegania

ubezpieceniom społecznym, a także danych o wypadkach przy pracy uzyskanych na podstawie ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322);”,

b) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 5-7 w brzmieniu:

- „5) w rejestrze bezrobotnych;
- 6) w Krajowym Rejestrze Sądowym;
- 7) w Krajowym Rejestrze Karnym.”;

7) w art. 18 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Główny Inspektor Pracy może upoważnić okręgowego inspektora pracy do dokonywania czynności w sprawach z zakresu prawa pracy wobec pracowników okręgowego inspektoratu pracy nadzorujących lub wykonujących czynności kontrolne.”;

8) w art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kontrole, o których mowa w ust. 1 i 2, wspólnie z właściwymi inspektorami pracy, mogą również przeprowadzać inni pracownicy Państwowej Inspekcji Pracy, jak również przedstawiciele zagranicznych służb i instytucji, do zadań których należy ochrona pracy, na podstawie imiennego upoważnienia wydanego odpowiednio przez Głównego Inspektora Pracy lub okręgowego inspektora pracy.”;

9) w art. 23 w ust. 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) żądania od podmiotu kontrolowanego oraz od wszystkich pracowników lub osób, które są lub były zatrudnione, albo które wykonują lub wykonywały pracę na jego rzecz na innej podstawie niż stosunek pracy, w tym osób wykonujących na własny rachunek działalność gospodarczą, a także osób korzystających z usług agencji zatrudnienia, pisemnych i ustnych informacji w sprawach objętych kontrolą oraz wzywania i przesłuchiwania tych osób w związku z przeprowadzaną kontrolą;”,

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) sprawdzania tożsamości osób wykonujących pracę lub przebywających na terenie podmiotu kontrolowanego, a także osób korzystających z usług agencji zatrudnienia, ich przesłuchiwanie i żądania oświadczeń w sprawie legalności zatrudnienia lub prowadzenia innej działalności zarobkowej;”,

10) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kontrolę przeprowadza się po okazaniu legitymacji służbowej, potwierdzającej tożsamość i uprawnienia inspektora pracy lub innego upoważnionego pracownika Państwowej Inspekcji Pracy, z zastrzeżeniem ust. 3 i 5.”;

11) w art. 31 w ust. 2 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) treść decyzji i poleceń ustnych oraz informację o terminach ich realizacji;”;

12) w art. 33 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) wydaje decyzje, o których mowa w art. 11 pkt 1-4 i pkt 6-7 oraz art. 11a;
2) kieruje wystąpienia i wydaje polecenia, o których mowa w art. 11 pkt 8;”;

13) w art. 34:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzje, o których mowa w art. 11 pkt 1-7 i art. 11a wydawane są w formie pisemnej lub stanowiącej wpis do dziennika budowy.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a:

„1a. Decyzje, o których mowa w art. 11 pkt 1-4 oraz polecenia, o których mowa w art. 11 pkt 8 mogą być wydawane w formie ustnej.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzja wydana w formie pisemnej lub stanowiąca wpis do dziennika budowy powinna zawierać: oznaczenie organu Państwowej Inspekcji Pracy, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, termin usunięcia stwierdzonych uchybień oraz pouczenie o przysługujących środkach odwoławczych.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Decyzje i polecenia ustne, o których mowa w ust. 1a, wydaje się w celu usunięcia ujawnionych w toku kontroli uchybień, jeżeli mogą być one usunięte podczas trwania kontroli lub niezwłocznie po jej zakończeniu.”;

14) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. 1. Podmiot kontrolowany, do którego została skierowana decyzja, o której mowa w art. 11 pkt 1-7 oraz art. 11a, ma obowiązek informowania odpowiedniego organu Państwowej Inspekcji Pracy o jej realizacji z upływem terminów określonych w decyzji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do decyzji i poleceń ustnych, o których mowa w art. 34 ust. 4.”;

15) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. W razie stwierdzenia w toku kontroli wykroczenia polegającego na naruszeniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 pkt 3 i 4, inspektor pracy prowadzi postępowanie mandatowe lub występuje z wnioskiem do sądu o ukaranie osób odpowiedzialnych za stwierdzone nieprawidłowości.

2. Inspektor pracy niezwłocznie powiadamia o naruszeniu przepisów prawa właściwe organy, a w szczególności:

1) Zakład Ubezpieczeń Społecznych - o naruszeniu przepisów w zakresie ubezpieczeń społecznych;

- 2) urząd kontroli skarbowej - o naruszeniu przepisów prawa podatkowego;
- 3) Policję lub Straż Graniczną - o naruszeniu przepisów o cudzoziemcach;
- 4) starostę o:
 - a) stwierdzonych przypadkach naruszenia przez bezrobotnego lub przez podmiot kontrolowany przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy,
 - b) wynikach kontroli podmiotu kontrolowanego - na wniosek starosty.

3. Okręgowy inspektor pracy niezwłocznie powiadamia:

- 1) marszałka województwa o:
 - a) stwierdzonych przypadkach naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy,
 - b) wynikach kontroli podmiotu kontrolowanego - na wniosek marszałka województwa;
- 2) wojewodę - o stwierdzonych przypadkach naruszenia przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy związanych z zatrudnianiem cudzoziemców lub powierzaniem im innej pracy zarobkowej.”;

16) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności wobec podmiotu kontrolowanego przez Państwową Inspekcję Pracy po raz pierwszy, inspektor pracy może odstąpić od stosowania środków prawnych, o których mowa w art. 33, poprzestając na ustnym pouczeniu o sposobach zgodnego z wymogami prawa zorganizowania pracy i odebraniu od podmiotu kontrolowanego oświadczenia o terminie usunięcia ujawnionych w toku kontroli uchybień.”;

17) w art. 40:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w okręgowym inspektoracie pracy – głównego księgowego, nadinspektorów pracy – kierowników oddziałów, doradców, ekspertów oraz kierowników sekcji;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osobie odwołanej ze stanowiska, o którym mowa w ust. 1 i art. 5 ust. 3, która przed powołaniem na to stanowisko była pracownikiem Państwowej Inspekcji Pracy, przysługuje prawo do nawiązania stosunku pracy na stanowisku równorzędnym z zajmowanym przed powołaniem.”;

18) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu:

„Art. 48a. 1. Pracownikowi wykonującemu czynności kontrolne przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli postępowanie karne wszczęte przeciwko niemu o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym.

2. Koszty w wysokości odpowiadającej określone w odrębnych przepisach wynagrodzeniu jednego obrońcy zwraca się ze środków Państwowej Inspekcji Pracy.”;

19) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. 1. W Państwowej Inspekcji Pracy tworzy się zakładowy fundusz nagród, zwany dalej „funduszem”, w wysokości 3% planowanych wynagrodzeń osobowych.

2. Fundusz może być podwyższany przez Głównego Inspektora Pracy w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

3. Wysokość i zasady przyznawania indywidualnych nagród z funduszu określa Główny Inspektor Pracy.”;

20) w art. 58 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„1. Czas pracy pracowników Państwowej Inspekcji Pracy nie może przekraczać 8 godzin na dobę i średnio 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 3 miesiące.

2. W przypadkach uzasadnionych rodzajem pracy i jej organizacją mogą być stosowane rozkłady czasu pracy, w których jest dopuszczalne przedłużenie czasu pracy do 12 godzin na dobę. W tych rozkładach czas pracy nie może jednak przekraczać średnio 40 godzin na tydzień, w przyjętym okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 3 miesiące.”;

21) w art. 73 ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego po upływie 3 miesięcy od dnia uzyskania przez Głównego Inspektora Pracy lub okręgowego inspektora pracy wiadomości o popełnionym przewinieniu; nie można wszcząć postępowania ani wydać orzeczenia o ukaraniu po upływie 3 lat od popełnienia przewinienia.”;

22) po art. 74 dodaje się art. 74a w brzmieniu:

„Art. 74a. 1. Kadencja członka komisji dyscyplinarnej wygasa w razie jego śmierci lub odwołania.

2. Główny Inspektor Pracy odwołuje członka Komisji dyscyplinarnej jeżeli:

1) zrzekł się on członkostwa w komisji dyscyplinarnej;

2) stał się on trwale niezdolny do pełnienia obowiązków na skutek choroby;

3) został on skazany prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa;

4) w razie zaistnienia innych okoliczności, które wskazują na niedawanie rękojmi należytego wykonywania obowiązków członka komisji dyscyplinarnej.”;

23) po art. 75 dodaje się art. 75a w brzmieniu:

„Art. 75a. 1. Kadencja rzecznika dyscyplinarnego wygasa w razie jego śmierci lub odwołania.

2. Główny Inspektor Pracy odwołuje rzecznika dyscyplinarnego jeżeli:

1) zrzekł się on tej funkcji;

2) stał się on trwale niezdolny do pełnienia obowiązków na skutek choroby;

3) został on skazany prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa;

4) w razie zaistnienia innych okoliczności, które wskazują na niedawanie rękopmi należytego wykonywania obowiązków rzecznika dyscyplinarnego.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.³) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 67b otrzymuje brzmienie:

„Art. 67b. 1. Kontrolę wykonywania obowiązku, o którym mowa w art. 59a, przeprowadza podmiot, który utworzył zakład.

2. W przypadku naruszenia przez kierownika samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 59a podmiot, który utworzył zakład, może rozwiązać bez wypowiedzenia umowę o pracę albo rozwiązać umowę cywilnoprawną, albo odwołać tego kierownika.”;

2) uchyla się art. 70j.

Art. 3.

W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.⁴) w art. 56 ust. 1 pkt 3 uchyla się.

Art. 4.

W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.⁵) w art. 325e:

1) w §1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Mogą one zostać zamieszczone w protokole, o którym mowa w art. 304a, i nie wymagają uzasadnienia, z zastrzeżeniem §5.”;

2) dodaje się §5 w brzmieniu:

„§5. W przypadku, gdy zawiadomienie o przestępstwie zostało złożone przez inspektora pracy, uzasadnienie postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia oraz umorzeniu dochodzenia sporządza się na jego wniosek.”.

Art. 5.

W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń (Dz. U. Nr 149, poz. 1076, z późn. zm.⁶) uchyla się rozdział 5 i 6.

Art. 6.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

¹ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej, ustawę z dnia 22 lipca

2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń oraz ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 112, poz. 769, Nr 115, poz. 791, 792 i 793, Nr 176, poz. 1243, z 2008 r. Nr 63, poz. 394, Nr 67, poz. 411, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056, Nr 209, poz. 1318, Nr 220, poz. 1417 i 1418, Nr 227, poz. 1505, Nr 228, poz. 1507, Nr 237, poz. 1654 i 1656 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 8, poz. 38, Nr 14, poz. 75, Nr 18, poz. 97, Nr 22, poz. 120, Nr 68, poz. 574, Nr 71, poz. 609, Nr 111, poz. 918, Nr 131, poz. 1075, Nr 157, poz. 1241 i Nr 161, poz. 1278.

³ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 849, Nr 166, poz. 1172, Nr 176, poz. 1240, Nr 181, poz. 1290, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 234, poz. 1570 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 76, poz. 641, Nr 98, poz. 817, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1707.

⁴ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844, z 2008 r. Nr 145, poz. 914, Nr 199, poz. 1227, Nr 206, poz. 1287, Nr 210, poz. 1321 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206 i Nr 161, poz. 1279.

⁵ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 62, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589 oraz z 2010 r. Nr 7, poz. 46.

⁶ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 64, poz. 430 i Nr 181, poz. 1290.

UZASADNIENIE

I. Cel uchwalenia ustawy

Głównym celem uchwalenia ustawy o zmianie ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (*Dz. U. Nr. 89, poz.589, z późn. zm.*) i niektórych innych ustaw jest zmiana sposobu wykonywania zadań, prowadzenia kontroli i stosowania środków prawnych przez organy Państwowej Inspekcji Pracy, poprzez, w szczególności:

- wprowadzenie form oddziaływania prewencyjnego na pracodawców i przedsiębiorców;
- odformalizowanie procedur kontrolnych, w tym dotyczących kontroli legalności zatrudnienia;
- umożliwienie organom Państwowej Inspekcji Pracy stosowania zróżnicowanych środków prawnych w reakcji na stwierdzone zagrożenia i naruszenia przepisów.

Projekt ustawy nowelizującej przewiduje także wprowadzenie zmian w ustawie o Państwowej Inspekcji Pracy:

- dotyczących pracowników Państwowej Inspekcji Pracy;
- usuwających istniejące w ustawie luki lub zmierzających do zmiany przepisów budzących wątpliwości interpretacyjne.

Ochrona pracy, a w szczególności nadzór nad warunkami wykonywania pracy jest konstytucyjnym obowiązkiem państwa, a jednocześnie zadaniem trudnym, wymagającym zdecydowanych, sprawnych i skutecznych działań. Działania te powinny przybierać zróżnicowaną formę, uwzględniającą złożoność aktualnej sytuacji społeczno-gospodarczej, oczekiwania społeczne w dziedzinie ochrony praw pracowniczych i diagnozę stanu praworządności w stosunkach pracy, wynikającą z doświadczeń i obserwacji ujawnionych w trakcie prowadzonych w tym zakresie kontroli.

Państwo realizuje swój obowiązek w zakresie ochrony pracy w szczególności za pośrednictwem wyspecjalizowanych organów publicznych, współpracujących w wykonywaniu swoich zadań z partnerami społecznymi.

Organem powołanym do nadzoru i kontroli przestrzegania prawa pracy, w szczególności przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz legalności zatrudnienia i innej pracy zarobkowej, jest Państwowa Inspekcja Pracy.

Z doświadczeń Państwowej Inspekcji Pracy, zbieranych w toku kilkudziesięciu tysięcy corocznie przeprowadzanych kontroli wynika, że stan praworządności w stosunkach pracy w Polsce jest wysoce niezadowolający. Świadczy o tym zarówno statystyka wypadków przy pracy, jak i powszechnie obserwowane zjawisko naruszania przepisów o zatrudnianiu pracowników, o czasie pracy i wypłacie świadczeń pracowniczych.

Jedną z przyczyn tego stanu rzeczy jest dynamicznie zmieniająca się sytuacja gospodarcza kraju i różnorodność podmiotów funkcjonujących na rynku pracy.

Państwowa Inspekcja Pracy, by móc zdecydowanie i skutecznie reagować na naruszanie praw pracowniczych i stymulować propracownicze zachowania podmiotów gospodarczych, powinna dysponować szeregiem zróżnicowanych środków oddziaływania na pracodawców i przedsiębiorców korzystających z pracy najemnej oraz prostymi procedurami postępowania. Środki te powinny umożliwić Inspekcji szerokie prowadzenie akcji prewencyjnych i promocyjnych wśród pracodawców oraz premiowanie dobrze funkcjonujących podmiotów kontrolnych.

Z analizy przepisów, określających zasady funkcjonowania Państwowej Inspekcji Pracy i zakres jej zadań, wynika, że istniejące procedury kontrolne – poprzez ich niejednokrotnie nadmierne sformalizowanie - nie zawsze pozwalają Inspekcji na szybkie i skuteczne działanie. Stosowanie niektórych przepisów sprawia również wątpliwości interpretacyjne.

W związku z powyższym Komisja Kontroli Państwowej widzi konieczność dokonania nowelizacji ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy we wskazanym na wstępie zakresie.

II. Zakres proponowanych zmian w ustawie o Państwowej Inspekcji Pracy

Proponuje się dokonanie następujących zmian w ustawie o Państwowej Inspekcji Pracy (w porządku chronologicznym, zgodnie z systematyką ustawy nowelizującej), zawartych w art. 1 ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw:

1. Zmiana zawarta w pkt 1 polega na zmianie brzmienia art. 4 ust. 1 ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy, zwanej dalej „ustawą o PIP”.

Zgodnie z propozycją, zawartą w tej zmianie, do powołania i odwołania Głównego Inspektora Pracy potrzebna będzie opinia – niezależnie od opinii Rady Ochrony Pracy, jak to jest zapisane obecnie w ustawie o PIP – właściwej komisji sejmowej.

Celem proponowanej zmiany jest uzyskanie przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, działający za pośrednictwem właściwej komisji sejmowej, większego wpływu na obsadę stanowiska Głównego Inspektora Pracy. Związane jest to z podległością Państwowej Inspekcji Pracy Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej (art. 2 ustawy o PIP).

2. Zmiana zawarta w pkt 2 polega na zmianie brzmienia art. 5 ust. 3 ustawy o PIP.

Zgodnie z propozycją, zawartą w tej zmianie, Główny Inspektor Pracy będzie powoływał i odwoływał okręgowych inspektorów pracy i ich zastępców po zasięgnięciu opinii

Rady Ochrony Pracy. W świetle obecnie obowiązujących przepisów Główny Inspektor Pracy ma obowiązek zasięgać opinii Rady Ochrony Pracy wyłącznie w przypadku powoływania okręgowych inspektorów pracy (art. 7 ust. 8 ustawy o PIP).

Celem proponowanej zmiany jest uzyskanie większego wpływu Rady Ochrony Pracy na obsadę stanowisk kierowniczych w Państwowej Inspekcji Pracy. Wiąże się to ze sprawowaniem przez Radę Ochrony Pracy nadzoru nad Państwową Inspekcją Pracy (art. 2 ustawy o PIP).

3. Zmiana zawarta w pkt 3 polega na zmianie brzmienia art. 10 ust. 1 pkt 2, 3, 5, 6 i 7 oraz zmianie brzmienia ust. 4 ustawy o PIP.

Art. 10 ust. 1 ustawy o PIP określa zadania Państwowej Inspekcji Pracy:

a)

- art. 10 ust. 1 pkt 2 nakłada na Państwową Inspekcję Pracy obowiązek kontroli przestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy przy projektowaniu budowy, przebudowy i modernizacji zakładów pracy oraz stanowiących ich wyposażenie maszyn i innych urządzeń technicznych oraz technologii.

Ponieważ kontrola wyposażenia stanowisk pracy w maszyny i urządzenia jest prowadzona przez organy Państwowej Inspekcji Pracy, jako organy wyspecjalizowane, w innym trybie, tj. w trybie kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku, na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (*Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.*), uzasadnione jest skreślenie tego obowiązku z ustawy o PIP;

- art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. a nakłada na Państwową Inspekcję Pracy – w ramach kontroli problematyki legalności zatrudnienia - obowiązek informowania powiatowych urzędów pracy o zatrudnieniu bezrobotnego lub powierzeniu mu wykonywania innej pracy zarobkowej.

Ponieważ obowiązek ten obecnie nie istnieje (zniosła go nowelizacja ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy) poprawka polegająca na uchyleniu tego przepisu dostosowuje przepisy ustawy o PIP do przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (*Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.*) w obecnym jej brzmieniu;

- art. 10 ust. 1 pkt 5 nakłada na Państwową Inspekcję Pracy obowiązek uczestniczenia w przejmowaniu do eksploatacji wybudowanych lub przebudowanych obiektów budowlanych albo ich części w zakresie ustalonym w odrębnych przepisach.

Propozycja uchylenia tego obowiązku jest związana z tym, że realizacja tego obowiązku pozostaje bez związku z kontrolą rzeczywistych warunków pracy i stanu bezpieczeństwa i higieny pracy. Kontrole „odbiorowe”, przeprowadzane są bowiem na etapie przekazywania obiektu budowlanego do użytkowania (wynika to z treści art. 56 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, *Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.*), a więc w czasie, gdy nie jest jeszcze w większości przypadków znane przeznaczenie tych obiektów i nie są w nich urządzone pomieszczenia i stanowiska pracy. Angażowanie w takiej sytuacji inspektorów pracy z doświadczeniem budowlanym nie jest uzasadnione ekonomicznie, bowiem w tym czasie mogliby oni przeprowadzać kontrole np. placów budów, gdzie występują realne zagrożenia. Projekty budowlane są natomiast opiniowane przez rzeczoznawców do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy. Należy również zauważyć, że znacznie większe znaczenie profilaktyczne mają kontrole przeprowadzane w związku z dokonywanymi przez pracodawców zgłoszeniami rozpoczęcia działalności (*art. 209 Kodeksu pracy*) i tam powinny koncentrować się działania organów Państwowej Inspekcji Pracy;

- propozycja nadania nowego brzmienia art. 10 ust. 1 pkt 6, poprzez określenie, że do obowiązków Państwowej Inspekcji Pracy należy kontrola wyrobów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku pod względem spełniania przez nie zasadniczych lub innych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy, określonych w odrębnych przepisach ma charakter formalny i wynika z potrzeby dostosowania brzmienia przepisów ustawy o PIP do przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (*Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.*);

- proponowane zmiany w brzmieniu art. 10 ust. 1 pkt 7 poprzez inne określenie podejmowanych przez Państwową Inspekcję Pracy działań prewencyjnych i promocyjnych zmierzających do zapewnienia przestrzegania prawa pracy umożliwiłoby zdefiniowanie oraz nadanie tej działalności właściwej roli w zapobieganiu wypadkom przy pracy i chorobom zawodowym. Ma to zasadnicze znaczenie w działaniach Państwowej Inspekcji Pracy podejmowanych wobec małych i średnich pracodawców, którzy z obiektywnych powodów mają problemy z dostosowaniem się do wymagań w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. Przepis taki dawałby Państwowej Inspekcji Pracy podstawy do podejmowania działań prewencyjnych w czasie kontroli w następujących sytuacjach, gdy: kontrola prowadzona jest po raz pierwszy, nie stwierdzono bezpośrednich zagrożeń dla życia lub zdrowia, podmiot kontrolowany jest zainteresowany realizacją uzgodnionych przedsięwzięć. Kontrole prewencyjne (proaktywne) – zgodnie ze strategią większości europejskich inspekcji pracy, dążących do prewencji zagrożeń - powinny być wyróżniane spośród pozostałych kontroli, w tym przeprowadzanych po zgłoszeniu skargi lub wypadku (reaktywnych). Zmiana ustawy w

ww. zakresie stworzyłaby możliwość kreowania Państwowej Inspekcji Pracy jako instytucji nie tylko kontrolującej i nadzorującej (w przypadkach wymagających podejmowania działań prawnych), ale także doradzającej i wspierającej pracodawców zaangażowanych w trwałą poprawę bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników;

b)

w art. 10 proponuje się nadanie nowego brzmienia ust. 4 poprzez uzupełnienie możliwości podejmowania przez Państwową Inspekcję Pracy działań w zakresie prowadzenia badań oraz analizowania czynników szkodliwych i uciążliwych w środowisku pracy również o „pomiar” czynników szkodliwych i uciążliwych. Zmiana ta jest dopełnieniem wcześniejszej nowelizacji ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (*Dz. U. Nr 237, poz. 1656*), która nałożyła na Państwową Inspekcję Pracy obowiązek (art. 10 pkt 9a ustawy o PIP) dokonywania kontroli ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze i nakazania pracodawcy umieszczenia pracownika w ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, wykreślenia go z ewidencji lub sporządzenia korekty wcześniej dokonanego wpisu. Realizacja ww. obowiązków jest w istotny sposób ograniczona bez posiadania przez Państwową Inspekcję Pracy instrumentów w zakresie inicjowania pomiarów czynników szkodliwych i uciążliwych w środowisku pracy lub możliwości nakazania wykonania takich badań. Realizacja tego zadania może być prowadzona wspólnie we współpracy z państwowymi instytutami badawczymi (np. CIOP).

4. Zmiana zawarta w pkt 4 polega na zmianie art. 11 poprzez dodanie nowego pkt 6a i zmianę brzmienia pkt 8 ustawy o PIP:

a) zmiana polegająca na dodaniu pkt 6a wprowadza nowy środek prawny przewidujący możliwość nakazania wykonania badań i pomiarów czynników szkodliwych i uciążliwych w środowisku pracy. Propozycja ta wiąże ściśle z wcześniejszą propozycją zmiany brzmienia art. 10 ust. 4. Zmiana ta jest dopełnieniem wcześniejszej nowelizacji ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (*Dz. U. Nr 237, poz. 1656*), która nałożyła na Państwową Inspekcję Pracy obowiązek (art. 10 pkt 9a ustawy o PIP) dokonywania kontroli ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze i nakazania pracodawcy umieszczenia pracownika w ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, wykreślenia go z ewidencji lub sporządzenia korekty wcześniej dokonanego wpisu. Realizacja ww. obowiązków jest w istotny sposób

ograniczona bez posiadania przez Państwową Inspekcję Pracy instrumentów w zakresie inicjowania pomiarów czynników szkodliwych i uciążliwych w środowisku pracy lub możliwości nakazania wykonania takich badań;

b) poprawka b dokonuje zmiany treści pkt 8 w art. 11 i polega na dodaniu nowego środka prawnego „polecenia” (obok dotychczasowej formy „wystąpienia”) w sprawach usunięcia nieprawidłowości, wyłączonych z zakresu przedmiotowego nakazu (decyzji administracyjnej); zapoczątkowuje propozycje zmian w ustawie o Państwowej Inspekcji Pracy, mających na celu odformalizowanie procedur kontrolnych i zróżnicowanie stosowanych środków prawnych. Polecenie, wydawane w formie ustnej (analogicznie, jak decyzje ustne wydawane w trakcie kontroli w odniesieniu do naruszenia przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy) będzie zmierzało do likwidacji drobnych nieprawidłowości w zakresie „prawnej ochrony pracy”, które mogą być usunięte w trakcie lub niezwłocznie po zakończeniu kontroli. Ułatwi to pracę inspektorowi pracy i ograniczy „tworzenie” dokumentacji w sprawach niewielkiej wagi.

5. Zmiana zawarta w pkt 5 dotyczy nadania nowego brzmienia art. 13 ustawy o PIP.

Proponuje się zmianę art. 13 i rozszerzenie kręgu podmiotów, podlegających kontroli organów Państwowej Inspekcji Pracy. Zakres podmiotowy kontroli Państwowej Inspekcji Pracy, określony w art. 13 ustawy, jest zbyt wąski i nie pozwala na praktyczną realizację zadań kontrolno – nadzorczych w obszarze problematyki legalności zatrudnienia.

W aktualnym brzmieniu przepis ten nie zapewnia możliwości przeprowadzenia kontroli we wszystkich podmiotach, które tego wymagają, nawet w razie ewidentnych sygnałów o nielegalnym zatrudnieniu. Jako podmioty podlegające kontroli w zakresie legalności zatrudnienia wymienia on bowiem jedynie pracodawców oraz przedsiębiorców niebędących pracodawcami, na rzecz których jest świadczona praca przez osoby fizyczne. Tymczasem konieczne jest dokonywanie kontroli legalności zatrudnienia również w podmiotach, które nie mają statusu pracodawcy (tj. nie zatrudniają nikogo na podstawie stosunku pracy), ani statusu przedsiębiorcy (nie prowadzą działalności gospodarczej albo pomimo prowadzenia tego rodzaju działalności obowiązujące przepisy nie uznają ich za przedsiębiorców), jednak powierzają pracę osobom fizycznym.

Wskazane jest także objęcie kontrolą Państwowej Inspekcji Pracy podmiotów świadczących usługi pośrednictwa pracy, doradztwa personalnego, poradnictwa zawodowego oraz pracy tymczasowej w rozumieniu art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – w zakresie przestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. d i e ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy. Przyjęcie tego rozwiązania wyeliminuje istniejące w chwili obecnej wątpliwości w kwestii posiadania przez

Państwową Inspekcję Pracy uprawnien do podejmowania działań kontrolno – nadzorczych w agencjach zatrudnienia, które nie powierzają pracy osobom fizycznym i są prowadzone przez przedsiębiorców np. w formie jednoosobowej działalności gospodarczej bądź spółki.

6. Zmiana zawarta w pkt 6 dotyczy art. 14 ust. 2 ustawy o PIP i polega na nadaniu nowego brzmienia pkt 3 oraz dodaniu nowych pkt 5-7.

Za niezbędny warunek usprawnienia i przyspieszenia procedur kontrolnych w zakresie spraw związanych z problematyką legalności zatrudnienia oraz rozwinięcia działalności prewencyjnej należy uznać bezpłatne pozyskiwanie przez Państwową Inspekcję Pracy danych dotyczących pracodawców (przedsiębiorców) oraz osób świadczących pracę na różnej podstawie, jak również różnego rodzaju zdarzeń dotyczących tych osób. Przykładowo w kwestii przestrzegania przez osoby zarejestrowane jako bezrobotne obowiązku zawiadomienia powiatowego urzędu pracy o podjęciu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności będą to dane zgromadzone w rejestrze bezrobotnych. Państwowa Inspekcja Pracy powinna mieć również szersze, niż dotychczas, prawo do dostępu do danych gromadzonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (np. informacji gromadzonych w związku z wypadkami przy pracy).

7. Zmiany zawarte w pkt 7 polegają na dodaniu w art. 18 ustawy o PIP nowego ust. 7.

Propozycja dodania w art. 18 nowego ust. 7 stanowi umocowanie dla Głównego Inspektora Pracy, jako uprawnionego do dokonywania czynności w sprawach z zakresu prawa pracy wobec pracowników okręgowych inspektoratów pracy wykonujących lub nadzorujących czynności kontrolne, do zdekoncentrowania tego uprawnienia na okręgowych inspektorów pracy. Usprawni to w PIP proces bieżącego zarządzania kadrami.

8. Zmiana zawarta w pkt 8 polega na zmianie brzmienia art. 22 ust. 3 ustawy o PIP.

Zmiana art. 22 ust. 3 polega na rozszerzeniu – o pracowników merytorycznych i kandydatów na inspektorów pracy – katalogu pracowników Państwowej Inspekcji Pracy, którzy na podstawie osobnego upoważnienia mogliby wspierać, w trakcie czynności kontrolnych, inspektorów pracy.

W celu efektywnego wykorzystania zasobów kadrowych Państwowej Inspekcji Pracy uzasadnione wydaje się wprowadzenie, poprzez zmianę brzmienia przepisu ust. 3 w art. 22 ustawy, możliwości szerszego udziału w kontrolach, wspólnie z właściwymi inspektorami pracy, pracowników merytorycznych nieposiadających uprawnień kontrolnych, a także

kandydatów na podinspektorów pracy. Obecnie obowiązujące przepisy zezwalają na przeprowadzanie kontroli razem z inspektorami pracy tylko pracownikom nadzorującym czynności kontrolne i podinspektorom pracy (art. 22 ust. 3) oraz przewidują uczestnictwo w kontrolach biegłych i specjalistów (art. 25). Niejednokrotnie, ze względu na stopień pracochłonności, czasochłonności oraz skomplikowania stanu faktycznego podczas kontroli, a w przypadku kontroli legalności zatrudnienia – z uwagi na potrzebę ustalenia tożsamości i charakteru pobytu dużej liczby osób zastanych w kontrolowanym podmiocie, konieczne jest zaangażowanie w jedną kontrolę co najmniej kilku pracowników Inspekcji. Z aktualnych unormowań wynika, że powinni to być w zasadzie wyłącznie inspektorzy pracy. Takie rozwiązanie wpływa negatywnie na efektywność innych działań kontrolnych oraz liczbę prowadzonych kontroli. Wprowadzenie postulowanych zmian pozwoli na wykorzystanie w trakcie kontroli zasobu wiedzy i doświadczenia pracowników merytorycznych, który jest porównywalny z inspektorskim, w miejsce zaangażowanych dotychczas zespołów inspektorów pracy.

9. Zmiana zawarta w pkt 9 dotyczy art. 23 ust. 1 ustawy o PIP i polega na nadaniu nowego brzmienia pkt 3 i 9.

Podczas kontroli przestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia ujawnił się problem niedostosowania do tego typu kontroli uprawnień inspektora pracy w zakresie możliwości żądania pisemnych i ustnych informacji w sprawach objętych kontrolą oraz wzywania i przesłuchiwania osób, a także sprawdzania ich tożsamości i żądania oświadczeń (art. 23 ust. 1 pkt 3 i 9). Powyższe uprawnienia ustawa przyznaje inspektorowi jedynie wobec osób, które wykonują lub wykonywały pracę na rzecz podmiotu kontrolowanego oraz w stosunku do osób przebywających na terenie tego podmiotu. Specyfika kontroli w agencjach zatrudnienia wymaga jednak uzyskiwania informacji również od osób korzystających z usług agencji i ich przesłuchiwania. Osoby te zazwyczaj nie świadczą (ani też nigdy nie świadczyły) pracy na rzecz agencji. Z reguły też nie przebywają na jej terenie w trakcie kontroli. W celu wyeliminowania opisanego problemu konieczna jest zmiana brzmienia przepisu art. 23 ust. 1 (pkt 3 i 9).

10. Zmiana zawarta w pkt 10 polega na zmianie brzmienia art. 24 ust. 2 ustawy o PIP.

Propozycja zmiany art. 24 ust. 2 jest związana z problemem, jaki pojawił się na tle realizacji zadań przez Państwową Inspekcję Pracy w zakresie kontroli działalności przedsiębiorców. Nowa redakcja przepisu przesądza, że legitymacja służbowa jest jedynym dokumentem potwierdzającym w toku kontroli tożsamość inspektora pracy.

11. Zmiana zawarta w pkt 11 polega na zmianie brzmienia art. 31 ust. 1 pkt 10 ustawy o PIP.

Propozycja zmiany ust. 1 w art. 31 (pkt 10) polega na doprecyzowaniu zawartości protokołu pokontrolnego (zmiana ma charakter porządkowy) i jest związana z propozycją przyznania PIP prawa stosowania nowego rodzaju środka prawnego, jakim jest polecenie ustne. Fakt zastosowania tego środka prawnego powinien zostać odnotowany w protokole pokontrolnym.

12. Zmiana zawarta w pkt 12 polega na zmianie brzmienia art. 33 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o PIP.

Zmiana brzmienia art. 33 ust. 1 pkt 1 i 2 ma charakter porządkowy i wiąże się ze zmianą środków prawnych stosowanych przez inspektora pracy.

13. Zmiana zawarta w pkt 13 polega na zmianie brzmienia art. 34 ust. 1, dodaniu nowego ust. 1b oraz zmianie brzmienia ust. 2 i 4 ustawy o PIP.

a) i b)

Zmiany i ujednoczenia w podejściu wymaga art. 34. ust. 1. ustawy, który w obecnym kształcie sugeruje, że wszystkie decyzje, o których mowa w art. 11 pkt 1-7 ustawy, wydawane są alternatywnie w formie: pisemnej, stanowiącej wpis do dziennika budowy lub ustnej.

Proponuje się nadanie takiego brzmienia w art. 34 aby jednoznacznie wynikało z niego, że: wszystkie decyzje mogą być wydawane w formie pisemnej lub stanowiącej wpis do dziennika budowy, a jedynie decyzje, o których mowa w art. 11 , pkt. 1-4 ustawy mogą być wydawane w formie ustnej.

c)

Propozycja zmiany ust. 2 w art. 34 polega na przereformowaniu tego przepisu bowiem w obecnej postaci rodzi on wątpliwości czy decyzje pisemne oraz decyzje stanowiące wpis do dziennika budowy powinny zawierać poza podaniem podstawy prawnej również uzasadnienie faktyczne.

Intencją Państwowej Inspekcji Pracy było (taka praktyka jest stosowana od początku istnienia Państwowej Inspekcji Pracy) i jest ograniczenie się w tych przypadkach jedynie do podania podstawy prawnej, bowiem uzasadnienie faktyczne znajduje się w protokole kontroli, który otrzymuje adresat decyzji.

d)

Propozycja zmiany ust. 4 w art. 34 inicjuje zasadniczą zmianę w podejściu do stosowania decyzji ustnych, po ujawnianiu uchybień w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. Widzimy bowiem zasadność i możliwość realizacji decyzji ustnych wydanych podczas kontroli także po jej zakończeniu. Decyzje takie dotyczyłyby wyłącznie drobnych uchybień w zakresie bezpieczeństwa pracy, jeżeli mogłyby być one usunięte bez zbędnej zwłoki również po zakończeniu kontroli. Wymagałoby to jedynie stosownego zapisu w protokole kontroli, w którym należałoby podać treść takiej decyzji oraz termin jej realizacji. Pracodawca, podobnie jak w przypadku decyzji pisemnych, miałby obowiązek poinformowania inspektora pracy o ich realizacji. Rozwiązanie takie w znacznym stopniu ograniczy pisemność postępowania w stosunku do decyzji o mniejszym ciężarze gatunkowym i tym samym przyspieszy postępowanie likwidując zbędną biurokrację. Spodziewać się można również pomniejszenia kosztów i poprawy efektywności w pracy inspektorów pracy.

W obecnym kształcie funkcjonowania ustawy o PIP decyzje ustne wydaje inspektor pracy jedynie w przypadku takich uchybień, które mogą zostać usunięte podczas trwania kontroli.

14. Zmiana zawarta w pkt 14 polega na zmianie brzmienia art. 35 ustawy o PIP.

Propozycja zmiany brzmienia art. 35 jest ściśle związana z propozycjami zmiany art. 34 i polega na zobowiązaniu podmiotu kontrolowanego do informowania inspektora pracy o wykonaniu nie tylko decyzji pisemnych, ale również ustnych, jeżeli mają być one wykonane po zakończeniu kontroli.

15. Zmiana zawarta w pkt 15 dotyczy art. 37 i polega na nadaniu art. 37 ustawy o PIP nowego brzmienia.

Celem propozycji zmiany art. 37 jest:

- usunięcie niedoskonałości obowiązującej ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy polegającej na braku możliwości nakładania mandatów karnych na sprawców wykroczeń z zakresu legalności zatrudnienia – określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. W tych sprawach możliwe jest jedynie skierowanie przez inspektora pracy wniosku o ukaranie do sądu

(art. 37 ust. 1 ustawy o PIP). Jest to mechanizm przejęty z przepisów, na podstawie których działały byłe służby kontroli legalności zatrudnienia, funkcjonujące w strukturach urzędów wojewódzkich. Nie przystaje on jednak do realiów, gdyż sądy, korzystając z możliwości nadzwyczajnego złagodzenia kary, często orzekają grzywny w wysokości zbliżonej do kwot, które byłyby możliwe do wymierzenia w ramach postępowania mandatowego. Średnia kwota grzywny orzekanej przez sądy na podstawie wniosków o ukaranie skierowanych w wyniku kontroli legalności zatrudnienia oscyluje wokół 2000 zł (w 2008 r. było to 1.940 zł, zaś w 2009 r. – 2185 zł), czyli maksymalnej wysokości mandatu, jaki ma prawo zastosować inspektor pracy. W takiej sytuacji występowanie wyłącznie z wnioskami o ukaranie traci ekonomiczne uzasadnienie;

- usprawnienie przepływu informacji (dotyczących wyników kontroli legalności zatrudnienia) pomiędzy Państwową Inspekcją Pracy, a - w szczególności - wojewodami i starostami powiatów;
- doprecyzowanie niektórych przepisów dotyczących powiadamiania innych organów o stwierdzonych w toku kontroli nieprawidłowościach związanych z zakresem kompetencji danego organu (art. 37 ust. 2 - 4); do uproszczenia i skrócenia procedury informacyjnej przyczyni się ponadto umożliwienie inspektorom pracy (zamiast okręgowym inspektorom pracy) kierowania stosownych powiadomień do starostów.

16. Zmiana zawarta w pkt 16 polega na dodaniu w ustawie o PIP nowego art. 37a.

Propozycja dodania nowego art. 37a (po art. 37) jest związana ze złagodzeniem podejścia do karania sprawców wykroczeń, jeżeli kontrola prowadzona jest po raz pierwszy i nie stwierdzono wykroczeń z winy umyślnej lub nie stwierdzono bezpośredniego zagrożenia dla życia lub zdrowia pracowników. To nowatorskie podejście byłoby odpowiedzią na potrzebę usuwania nieprawidłowości w działalności pracodawców bez stosowania środków represyjnych, ale tylko w takich sytuacjach gdzie jest to uzasadnione.

17. Zmiany zawarte w pkt 17 polegają na zmianie art. 40 ust. 1 i 2 ustawy o PIP.

Proponuje się zmianę art. 40 ustawy poprzez:

- dopisanie stanowiska eksperta, jako stanowiska w okręgowym inspektoracie pracy, na którym pracownicy byłiby zatrudniani na podstawie powołania (zmiana art. 40 ust. 1 pkt 2);
- przywrócenie okręgowym inspektorom pracy i ich zastępcom prawa do nawiązania stosunku pracy na stanowisku równorzędnym z zajmowanym przed powołaniem (zmiana art. 40 ust. 2).

Prawo do „powrotu do pracy” po odwołaniu ze stanowiska okręgowego inspektora pracy i jego zastępcy przysługiwało tym pracownikom przed wejściem w życie ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy. W obecnym stanie prawnym prawo takie przysługuje wszystkim pozostałym pracownikom powołanym na stanowiska kierownicze w Państwowej Inspekcji Pracy.

18. Zmiany zawarte w pkt 16 polegają na dodaniu po art. 48 ustawy o PIP nowego art. 48a.

Propozycja dodania nowego art. 48a polega na przyznaniu pracownikom wykonującym czynności kontrolne zwrotu kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli postępowanie karne wszczęte przeciwko tym pracownikom o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym. Analogiczna regulacja obowiązuje wobec funkcjonariuszy Straży Granicznej.

19. Zmiany zawarte w pkt 19 polegają na zmianie brzmienia art. 55 ustawy o PIP.

Proponuje się zmianę art. 55 ustawy i umożliwienie Głównemu Inspektorowi Pracy podwyższania 3% funduszu nagród w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia. Przyjęcie powyższej regulacji – powszechnej w administracji państwowej – pozwoliłoby Głównemu Inspektorowi Pracy na lepsze gospodarowanie środkami na wynagrodzenia, określonymi w budżecie Państwowej Inspekcji Pracy.

20. Zmiany zawarte w pkt 20 polegają na zmianie brzmienia art. 58 ust. 1 i 2 ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy.

Proponuje się zmianę art. 58 w zakresie wprowadzenia jednolitego okresu rozliczeniowego wynoszącego maksymalnie 3 miesiące. Zmiana ta ma objąć wszystkie rozkłady czasu pracy stosowane w Państwowej Inspekcji Pracy.

Propozycja ta wyeliminuje wątpliwości interpretacyjne związane ze stosowaniem okresów rozliczeniowych ustalanych obecnie w tygodniach.

21. Zmiany zawarte w pkt 21 polegają na zmianie brzmienia zdania pierwszego w art. 73 ust. 1 ustawy o PIP.

Proponuje się zmianę art. 73 ust. 1 ustawy poprzez doprecyzowanie okresu, po jakim niemożliwe jest wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. W aktualnym stanie prawnym decydujący o momencie rozpoczęcia biegu terminu do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego był moment powzięcia wiadomości o przewinieniu pracownika przez jego „przełożonego”. Budziło to wątpliwości interpretacyjne, stąd w nowej redakcji przepisu „przełożonego” zastąpił Główny Inspektor Pracy lub okręgowy inspektor pracy.

22 i 23. Zmiany zawarte w pkt 22 i 23 polegają na dodaniu w ustawie o PIP nowych art. 74a i 75a.

Proponuje się dopisanie w ustawie nowych przepisów (art. 74a i 75a) dotyczących możliwości skrócenia kadencji członka komisji dyscyplinarnej i rzecznika dyscyplinarnego w Państwowej Inspekcji Pracy.

Zgodnie z propozycją kadencja członka komisji dyscyplinarnej (rzecznika dyscyplinarnego) wygaszałaby w razie jego śmierci lub odwołania.

Główny Inspektor Pracy odwoływałby członka komisji dyscyplinarnej (rzecznika dyscyplinarnego) jeżeli:

- 1) zrzekł się on członkostwa w komisji dyscyplinarnej;
- 2) uzna, że stał się on trwale niezdolny do pełnienia obowiązków na skutek choroby;
- 3) został on skazany prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa;
- 4) w razie zaistnienia innych okoliczności, które wskazują na niedawanie rękami należytego wykonywania obowiązków członka komisji dyscyplinarnej (rzecznika dyscyplinarnego).

Przyjęcie tej propozycji usunie istniejącą w ustawie lukę w tym zakresie.

III. Zakres proponowanych zmian w niektórych innych ustawach zawarty jest w art. 2, 3, 4 i 5 ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Proponuje się by nowelizacja ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy objęła również ustawy:

- z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (*Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.*) - **art. 2 ustawy**;
- z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (*Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.*) – **art. 3 ustawy**;
- z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (*Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.*) – **art. 4 ustawy**;

- z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń (Dz. U. Nr 149, poz. 1076, z późn. zm.) – art. 5 ustawy.

Art. 2 i 5 dotyczące zmiany ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89 z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń (Dz. U. Nr 149, poz. 1076).

Art. 67b ustawy o zakładach opieki zdrowotnej oraz art. 10h i 10 i ustawy przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń zobowiązują Państwową Inspekcję Pracy do kontroli wykonania obowiązków, o których mowa w art. 59a ustawy o ZOZ oraz 10d i 10g ustawy o przekazaniu środków świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości zobowiązują właściwe organy Państwowej Inspekcji Pracy do wydania „na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy nakazu usunięcia stwierdzonych uchybień w ustalonym w nakazie terminie”.

Tymczasem ustawa o Państwowej Inspekcji Pracy nie zawiera zasad wydawania przedmiotowych nakazów, zasady te określono jedynie dla nakazów wydawanych na podstawie ustawy o PIP. W związku z tym nie jest jasne, jakie reguły stosować przy wydawaniu, omawianego środka prawnego, który z organów powinien go wydać, a także jaki jest jego prawny charakter, tzn. czy jest on decyzją administracyjną, której wykonanie podlega egzekucji administracyjnej.

Dodatkowo wskazane ustawy (ustawa o zakładach opieki zdrowotnej w art. 70j, zaś ustawa o przekazaniu środków (...) w art. 10i) nieprzekazanie środków na wzrost wynagrodzeń określa jako wykroczenie, wskazując jednocześnie, że „ściganie wykroczenia (...) następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy”. Przywołana ustawa o PIP nie zawiera zaś zasad ścigania wykroczeń.

Przepisy te wymagają uchylenia ze względu na niewłaściwość organów Państwowej Inspekcji Pracy do prowadzenia kontroli i stosowania środków prawnych we wskazanym zakresie.

Rekomendacja dotycząca rezygnacji z obowiązków nałożonych przepisami art. 67b ust. 1 pkt 2 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej oraz art. 10h ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń wynika z problemów, jakie mają inspektorzy pracy z dokonaniem kontroli w tym zakresie.

Przy ocenie, jakiej musi dokonać inspektor pracy, niezbędne jest porównanie umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej dotyczące tego samego rodzaju lub zakresu świadczeń opieki zdrowotnej, a nie ma on w tym zakresie fachowej wiedzy. Umowy pisane są w sposób niejednolity, czasem dla świadczeń tego samego rodzaju używane są różne

określenia. Bez fachowej wiedzy z tego zakresu (również medycznej) nie jest możliwa ocena tychże zapisów. Inspektor pracy nie ma narzędzi, które pozwalają mu dokonać samodzielnej oceny, czy i w jakim rodzaju lub zakresie doszło do wzrostu kwoty zobowiązania Narodowego Funduszu Zdrowia wobec pracodawcy w stosunku do kwoty wynikającej z poprzedniej umowy.

W związku z tym w czasie kontroli inspektorzy muszą bazować na zestawieniach sporządzanych przez Narodowy Fundusz Zdrowia i przez zakład opieki zdrowotnej, umów rozliczonych z NFZ ze wskazaniem rodzaju lub zakresu świadczeń opieki zdrowotnej oraz kwot przeznaczonych w ramach tej umowy. Informacje te jednakże nie są pełne, gdyż w przypadku niektórych placówek nie zawierają kompletnych danych dotyczących wartości umowy, poprzez pominięcie niektórych rodzajów świadczeń, w szczególności tych przekazywanych na podstawową opiekę zdrowotną, która rozliczana jest w punktach, a jej faktyczna wartość znana jest dopiero po wykonaniu usług, a nie w momencie podpisywania umowy.

Problem w zakresie dokonania oceny poprawności realizacji obowiązku wynikającego z przywołanych przepisów pojawia się w przypadkach kontraktów wieloletnich, np. zawartych na 3 lata, np. 2007-2009, w których trudno jest określić kwotę wzrostu zobowiązania na dany rok. Powoduje to niemożność dokonania takiej oceny.

Ponadto trudności w rozliczeniu faktycznych kwot na wzrost wynagrodzeń powoduje fakt, iż aktualnie w ramach kontraktu, a nie wyodrębnionych dodatkowych środków, przekazywane są placówkom służby zdrowia także kwoty na wzrost kosztów wynagrodzeń, które wynikają z wcześniejszych regulacji, tj. ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń.

Jak wynika z wyjaśnień składanych w trakcie kontroli przez pracodawców, do każdej z umów zawieranych z NFZ sporządzane są aneksy i korekty, nawet przez okres 3 lat od daty jej zakończenia, a zatem inspektorzy pracy w trakcie kontroli nie mają możliwości ustalenia faktycznej wartości 40% zwwyżki kontraktu w stosunku do kontraktu poprzedniego. Ustalenia w tym zakresie często bazują na zestawieniach sporządzanych przez pracodawców w trakcie trwania kontraktu, przed jego ostatecznym zamknięciem. Z uwagi na powyższe, kontrole te wymagają znacznego zaangażowania w nie wielu pracowników kontrolowanych placówek (działy księgowo-kadrowe) i są bardzo czasochłonne dla inspektorów pracy, a pomimo to nie przynoszą spodziewanych efektów.

Konsekwencja rezygnacji z obowiązków nałożonych przepisami art.67b ust. 1 pkt 2 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej oraz art. 10h ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń będzie konieczność uchylecia przepisów dotyczących stosowania przez inspektorów pracy środków prawnych w tym zakresie (art. 67b ust. 2 pkt 2 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej oraz art. 10h ust. 2 i

10i ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń).

Art. 3 dotyczący zmiany ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.).

W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.) proponuje się w art. 56 ust. 1 uchylenie pkt. 3.

Uzasadnienie jak do zmiany ustawy o PIP, zawartej w art.1 pkt 3 lit. a.

Art. 4 ustawy o zmianie ustawy o PIP oraz o zmianie niektórych innych ustaw wprowadza także zmianę do art. 325e ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.).

Zmiana polega na wprowadzeniu obowiązku – na wniosek inspektora pracy - uzasadnienia przez prokuratora postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia lub umorzenia dochodzenia w sprawach prowadzonych na skutek zawiadomień o przestępstwie składanych przez organy Państwowej Inspekcji Pracy.

Na skuteczność działania Państwowej Inspekcji Pracy wpływa fakt, iż wydawane w postępowaniu karnym postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia, czy też o jego umorzeniu, choć jest zaskarżalne, nie wymaga sporządzenia przez prokuratora uzasadnienia. Stąd też wniesienie zażalenia jest trudne, bowiem nie wiadomo, jakie konkretnie przesłanki zdecydowały o podjęciu określonego rodzaju decyzji przez prowadzącego postępowanie prokuratora. Przepisy postępowania karnego zaś nie przewidują uprawnienia do żądania sporządzenia uzasadnienia na piśmie w przypadku wydania ww. rozstrzygnięcia. Wprowadzenie w sprawach, w których inspektor pracy skierował zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, obowiązku uzasadnienia z urzędu bądź na wniosek inspektora pracy, nie tylko przyczyniłoby się do zwiększenia efektywności działania Inspekcji, ale pozwoliłoby na skuteczne ściganie przestępstw w szczególności przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową bądź polegających na udaremnianiu lub utrudnianiu wykonania przez inspektora pracy czynności służbowej.

IV. Proponuje się, by ustawa weszła w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia (art. 6 ustawy). Okres 30 dni jest okresem wystarczającym do przygotowania się Państwowej Inspekcji Pracy do stosowania zmienionych przepisów.

V. Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowana regulacja

Projektowana regulacja będzie oddziaływać na pracodawców, przedsiębiorców niebędących pracodawcami oraz inne podmioty działające na rynku pracy. Wpłynie również na Państwową Inspekcję Pracy i na organy (instytucje) współpracujące z Państwową Inspekcją Pracy w trakcie realizacji jej zadań.

VI. Przewidywane skutki finansowe uchwalenia projektowanej ustawy

Ustawa nie powoduje bezpośrednich skutków finansowych dla budżetu państwa oraz dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

VII. Ocena zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Warszawa, 28 grudnia 2010 r.

BAS – WAPEiM – 2366/10

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisijnego projektu
ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy oraz o zmianie
niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Janusz
Krasoń)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2009 r., Nr 5, poz. 47, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zmierza do wprowadzenia zmian w ustawach: z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. Nr 89, poz. 589, ze zm.), z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, ze zm.), z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, ze zm.), z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, ze zm.) oraz z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń (Dz. U. Nr 149, poz. 1076, ze zm.). Proponowane zmiany dotyczą regulacji odnoszących się do: organizacji Państwowej Inspekcji Pracy, zadań powierzonych PIP, zasad prowadzenia postępowania kontrolnego przez PIP, pracowników PIP, odpowiedzialności dyscyplinarnej i porządkowej pracowników PIP. Zgodnie z projektem uchylony zostanie obowiązek zawiadomienia organów PIP przez inwestora, w stosunku do którego nałożono obowiązek uzyskania pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego, o zakończeniu budowy obiektu budowlanego i zamiarze przystąpienia do jego użytkowania. Projekt przewiduje uchylenie przepisów regulujących kontrolę przekazania środków finansowych świadczeniodawcom na podstawie ustawy o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń.

Zgodnie z projektem ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje zagadnień objętych proponowaną ustawą.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzje

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 28 grudnia 2010 r.

BAS – WAPEiM – 2367/10

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie stwierdzenia, czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o
Państwowej Inspekcji Pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Janusz Krason)
jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu
art. 95a Regulaminu Sejmu

Projekt ustawy zmierza do wprowadzenia zmian w ustawach: z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. Nr 89, poz. 589, ze zm.), z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, ze zm.), z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, ze zm.), z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, ze zm.) oraz z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń (Dz. U. Nr 149, poz. 1076, ze zm.). Proponowane zmiany dotyczą regulacji odnoszących się do: organizacji Państwowej Inspekcji Pracy, zadań powierzonych PIP, zasad prowadzenia postępowania kontrolnego przez PIP, pracowników PIP, odpowiedzialności dyscyplinarnej i porządkowej pracowników PIP. Zgodnie z projektem uchylony zostanie obowiązek zawiadomienia organów PIP przez inwestora, w stosunku do którego nałożono obowiązek uzyskania pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego, o zakończeniu budowy obiektu budowlanego i zamiarze przystąpienia do jego użytkowania. Projekt przewiduje uchylenie przepisów regulujących kontrolę przekazania środków finansowych świadczeniodawcom na podstawie ustawy o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń.

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej, a zatem nie wykonuje prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Business Centre Club

Warszawa, 15 lutego 2011r.

Szanowny Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo nr GMS-WP-173 -15/11 dot. komisyjnego projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy, uprzejmie informujemy, że popieramy ten projekt. Zawiera on szereg cennych inicjatyw uzupełniających i porządkujących kwestie, związane z działaniem PIP. Ewentualne uwagi szczegółowe zgłaszać będziemy podczas prac w komisji sejmowej nad tą ustawą.

Jednocześnie chcielibyśmy zwrócić uwagę i podziękować Wnioskodawcom oraz ich Przedstawicielowi, Panu Posłowi Januszowi Krasoniowi za wyjątkowo przejrzyste i staranne opracowanie uzasadnienia do projektu w/w ustawy, które pozwoli na sprawne nad nim procesowanie.

Z wyrazami szacunku,

Anna Potocka
wiceprezes

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 17.02.2011